

זמירות לסעודה שלישית

אתקינו סעדתא דמהימנותא, שלימתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעדתא דמלכא. דא
היא סעדתא דזעיר אנפין, ועתיקא קדישא, וחקל תפוחין קדישין אתון לסעדא בהדיה:

בני היכלא

ועדא.

בגו עירין וכל גרפין:

חורו השתא.

בהאי שענתא.

דביה רעוא ולית

זעפין:

קריבו לי. חזו חילי.

דלית דינין דתקיפין:

לבר נטלין. ולא

עאלין.

הנך כלבין רחציפין:

והא אומין. עתיק

יומין.

למנחה למצחא

ערי יהון חלפין:

רעו דילה. דגלי ליה.

לבטלא בכל קליפין:

ישוי לון. בנוקביהון.

ויטמרון בגו כפין:

ארי השתא במנחתא.

בחדותא דזעיר אנפין:

מזמור לדוד יי רעי לא אחר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישוּבב

ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלו בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שביטוד
ומשענתך המה ינחמני: תערוך לפני שלחן נגד צררי דשנות בשמן ראשי כוסי ריח: אך טוב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבת בביית יי לארד ימים:

ידי נפש אב הרחמן. משוד עבדך אל

רצונך. ירוץ עבדך כמו איל: לשותהו אל מול
הרדך. יערב לו ידירותיך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נא זה העולם. נפשי חולת אהבתך.

אנא אל נא רפא נא לה:

בהראות לה נועם זיוך. אז תתחזק ותתרפא.

והיתה לה שומחת עולם:

ותיק יהמו נא רחמיך. וחוסה נא על בן אהובך:

כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת
עזך. אלה חמדה לבני. וחוסה נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוס חביבי עלי את סכת שלומך.

תאיר ארץ מכבודך:

נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מזער

וחננו כימי עולם:

יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ

מארבע רוחות עריו להקבץ

ובהר מרום הרים אותנו להרבץ

ואתנו ישוב נדחים קובץ

ישיב לא נאמר כי אם ושב וקבץ

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו ברחמי

וכרוב חסדיו הגדיל לנו.

אלה וכאלה יוסף עמנו

להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא

עלינו

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו

להללו ולשבחו ולספר הודו

מכל אום גבר עלינו חסדו

לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו נמליכו

ונגדורו

שהשלוש שלו ישים עלינו ברכה ושלוש

משמאל ומימין על ישראל שלום.

הרחמן הוא יברך את עמו בשלום

ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה

ובמצות על ישראל שלום.

פלא יועץ, אל גבור, אבי עד, שר שלום

מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה; יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח,
יצלו לרוחה. פדותינו תצמיח, ונס יגון ואנחה:

יום שבתון

אין לשבות. זכרו בריח הניחוח: יונה מצאה בו מנוח. ושם ינחו יגיעי כח:

היום נכבד לבני אמונים. זהירים לשמרו

אבות ובנים. חקוק בשני לחות אבנים. מרוב

אונים ואמץ כח. יונה מצאה בו מנוח וכו'

דבר בקדשו בהר המור. יום השביעי זכור

ושמור. וכל פקודיו יחד לגמור. חזק מתנים

ואמץ כח. יונה מצאה בו מנוח וכו'

ו באו כלם בברית יחד. נעשה ונשמע אמרו

באחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליעף

כח. יונה מצאה בו מנוח וכו'

העם אשר נע בצאן טעה. יזכור לפקדו

ברית ושבועה. לכל יעבר בם מקרה רעה.

באשר נשבעת על מי נח.

דרור יקרא לבן עם

בת. וינצרכם כמו בבת. נעים

שמכם ולא ישבת. שבו נוחו

ביום שבת:

דרוש נוי ואולמי. ואות ישע

עשה עמי. נטע שורק בתוך

פרמי. שעה שועת בני עמי:

דרוך פורה בתוך בצרה. וגם

בכל אשר גברה. נתוץ צרי

באף ועברה. שמע קולי ביום

אקרא:

אלהים תן במדבר הר. הרס

שטה ברוש תדרה. ולמזהיר

ולנזהר. שלומים תן כמי נהר:

הרוך קמי אל קנא.

במוז לבב ובמגנה. ונרחיב פה

ונמלאנה. לשוננו לה רנה:

דעה חכמה לנפשו. והיא

כתר לראשו. נצור מצות

קדושיך. שמור שבת קדשוך:

שיר המעלות בשוב יי את שבת ציון היינו בחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה.
אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו היינו שומחים. שובה יי את
שביתנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוח ילך ובכה נשא משוך הזרע בא
יבוא ברנה נשא אלמותיו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו בהן בחסד וברחמים, הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא אל וְנִמְצָאנוּ לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו אשר ברא באמור: פותח את-ידו, ומשביע לכל-חי רצון: ברוך אתה יי הן (ברחמי) את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שכלמתנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שהונתנו, ועל אכילת מזון שאתה וְנִמְצָאנוּ אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הניסים

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמוּך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, בכתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון.

לפורים

לחנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את-כל-היהודים מצער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלישה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושוללם לבדו ואתה ברחמך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות-לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמן הגדול סלה

בימי מתתיהו בן יוחנן פהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמוך עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לירך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא גבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת קודש מוסיפים כאן רצה

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך. וברצונך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש חודש ובמועדים מוסיפים כאן יעלה ויבוא

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך, לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

בר"ח:	בפסח:	בסוכות:	בשמיני עצרת:	בר"ה:	בשבועות:
ראש החודש	חג המצות	חג הסוכות	שמיני עצרת החג	הזכרון	חג השבועות

הזה, זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים; חוס וחסנו, ורחם עלינו, והושיענו כי אליך ענינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו, מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גאלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רענו רעה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גמלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסדים ושלום, וכל טוב; ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות. הרחמן הוא יברך אותי, (ואת אבי מזרי, ואת אמי מזרתי) ואת אשתי, ואת זרעי, ואת כל אשר לי. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שונתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל - בן יברך אותנו בלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר: אמן. בפרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאליה ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים | **ביום טוב:** הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב. | **בראש חודש:** הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. | **בראש השנה:** הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה. | **בסוכות:** הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנפלת.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדיל (מגדול) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לזרוע ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודושי יי לא יחסרו כל טוב. הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. פותח את ידו, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הנבר אשר יבטח ביי, והיה יי מבטחו. נער הייתי גם זמנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.